

για τον

εθνικισμό

«Εθνικιστικός πυρετός σαρώνει την Ελλάδα με μία ένταση που μοιάζει εκτός τόπου για ένα κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας».

(«Financial Times», 11-2-92)





Το κείμενο αυτό είναι αποτέλεσμα συλλογικής προσπάθειας. Στηρίχτηκε σε μεγάλο βαθμό σε άρθρα που δημοσιεύτηκαν το τελευταίο διάστημα, αλλά επιδίωξε να εκφράσει τις συζητήσεις που έγιναν στο περιοδικό, παίρνοντας υπόψη του τις ιδιαιτερότητες του κοινωνικού χώρου στον οποίο απευθύνεται.

Δεν έχει το χαρακτήρα «απάντησης» στην εθνικιστική υστερία, ούτε ολοκληρωμένης ανάλυσης της σημερινής σύνθετης πραγματικότητας. Αντίθετα φιλοδοξεί να ανοίξει τη συζήτηση, να προβληματίσει σε μια κατεύθυνση συγκέντρωσης των προϋποθέσεων για να «απαντηθεί» ο εθνικισμός με κοινωνικούς όρους, να αναπτυχθεί ένα αντιπολεμικό-αντιμιλιταριστικό κίνημα.

Ακόμα κι αν οι «εκστρατείες προς βορράν» λήξουν σύντομα και αναίμακτα (το ευχόμαστε) το μίσος για τους γειτονικούς λαούς σε συνδυασμό με την ογκούμενη ξενοφοβία και τα κοινωνικά αδιέξοδα αποτελούν ένα εκρηκτικό συνδυασμό που απειλεί να οδηγήσει στην ανάπτυξη και κυριαρχία νεοφασιστικών φαινομένων.

Οι εθνικιστικές υστερίες, ο πόλεμος στη Γιουγκοσλαβία που απειλεί να γενικευτεί, η πορεία των Βαλκανικών κοινωνιών προς ένα πρωτόγνωρο πνευματικό σκοταδισμό είναι μια πραγματικότητα που απαιτεί την αφύπνιση όλων μας...

το χρονοντούλαπο της ιστορίας άνοιξε

Ο Μέγας Αλέξανδρος με τον Παύλο Μελά, αγκαλιασμένοι ξεχύθηκαν στους δρόμους. Το πανηγύρι δεν λείει να τελειώσει. Παπάδες και πολιτικοί που – χρόνια τώρα – μηρύκαζαν ακατάβλητοι υπερεθνικές κορώνες προκαλώντας πότε την γενική ευθυμία και πότε την γενική οργή, γίνονται πρωταγωνιστές των εξελίξεων.

► Ο ανεκδιήγητος Παπαθεμελής απαιτεί να εισβάλει «εδώ και τώρα» ο στρατός στα Σκόπια, για να «απαλλαγούμε από το αγκάθι που έχουμε στην πλάτη μας», ο «σεβάσμιος» Καντιώτης αξιώνει την ανασύσταση της εθνοφυλακής (TEA), ενώ ο Σεβαστιανός κυκλοφορεί χάρτες της Ηπείρου που φτάνουν ως το Ελμπασάν!

► Η υφυπουργός εξωτερικών Β. Τσουδερού προτείνει (19/1) να πετάξουν ελληνικά Φάντομ και να σπάσουν το φράγμα του ήχου πάνω απ' τα Σκόπια(!) και (στις 22-2) να εισβάλουν στρατιωτικές μονάδες σε αλβανικά εδάφη «για να καταδιώξουν τις ληστοσυμμορίες των Αλβανών».

► Το «Διδυμότειχο μπλουζ» λογοκρίνεται από τον Δήμο Διδυμότειχου. Ευυπόληπτοι διανοούμενοι αφήνουν την κούρνια τους να προλάβουν το χορό.

► Η Ακαδημία Αθηνών με τις «τσιμπλες» ακόμη στα μάτια προσπαθεί να ηγηθεί της εθνικής σταυροφορίας.

Τα φλας αναβοσβήσουν ασταμάτητα. Τα σαλόνια των εφημερίδων ανοίγουν για να υποδεχτούν το νέο εθνικό σπορ: τον εθνικισμό.

Η αστυνομία απαγορεύει την αλήθεια και οι εφημερίδες πληρώνουν ακριβά το ψέμα.

Όποιος δεν καταλαβαίνει ή δεν θέλει να καταλάβει τα νέα δεδομένα διώκεται.

► Ο δημοσιογράφος Μ. Τριανταφυλλόπουλος αναγκάζεται σε παραίτηση από τον «πλουραλιστή» SKY γιατί τόλμησε να καλέσει στην εκπομπή του τον αντιεθνικιστή Ραφαήλδη.

Οι φοιτητικές παρατάξεις δίνουν κι αυτές το παρόν.

► Η ΠΑΣΠ δεν διστάζει να πραγματοποιήσει εκδήλωση μαζί με την φασιστική ΣΦΕΒΑ στην Θεσ/νίκη ενώ στην ΑΣΟΕΕ για να συγκαταθέσει στην πραγματοποίηση εκδήλωσης απ' την ΟΣΕ ζητά ούτε λίγο ούτε πολύ πιστοποιητικό εθνοφροσύνης. Οι ΔΑΠίτες – ως γαλάζιοι μακεδονομάχοι – αναγγέλουν καμπάνια για το Μακεδονικό και εκπρόσωποι των φοιτητών στη σύγκλητο αντιμετωπίζονται ως εθνοπροδότες.

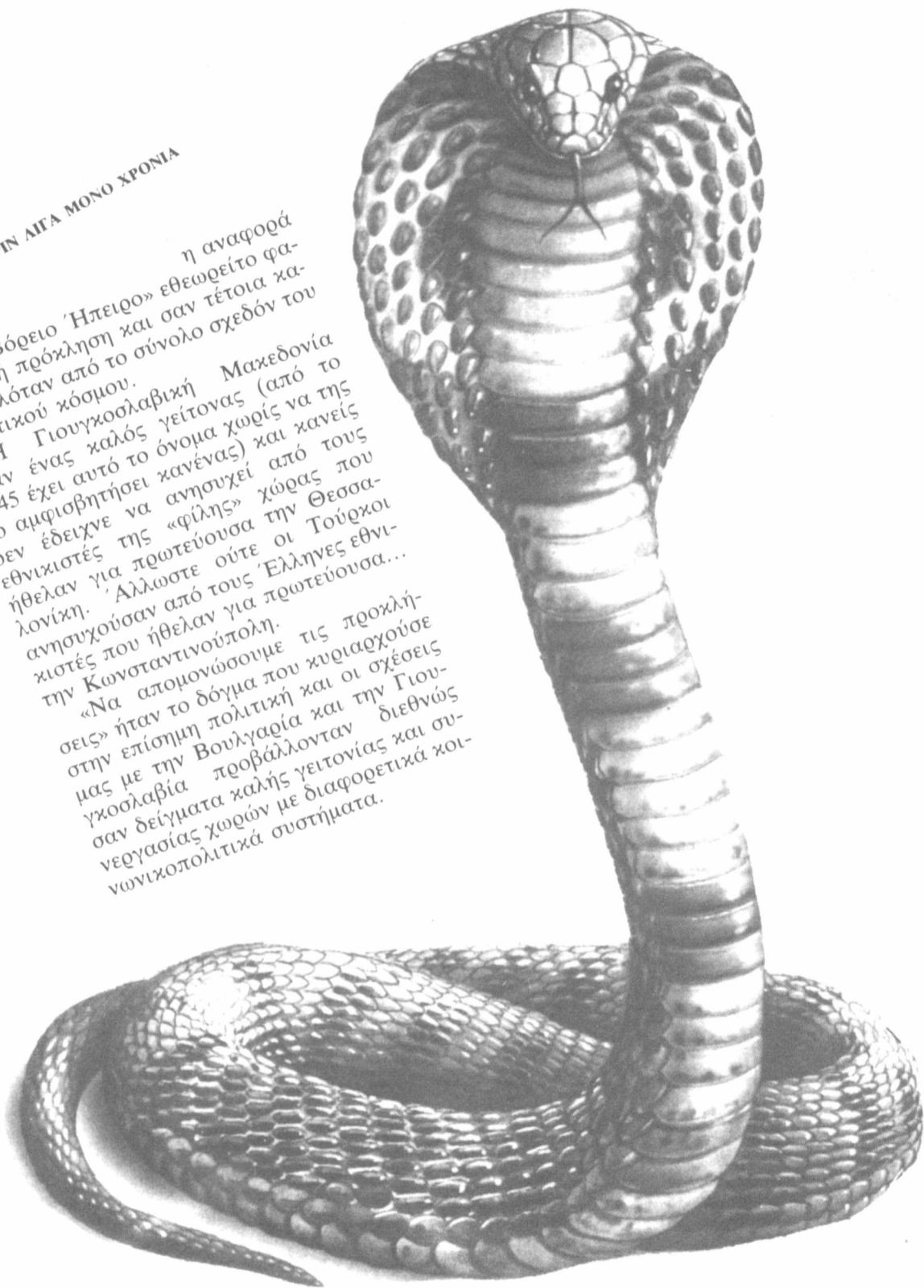


ΗΡΩΙΝ ΛΙΓΑ ΜΟΝΟ ΧΡΟΝΙΑ

στην «Βόρειο Ήπειρο» εθεωρείτο φασιστική πρόκληση και σαν τέτοια καταγγερόταν από το σύνολο σχεδόν του πολιτικού κόσμου.

Η Γιουγκοσλαβική Μακεδονία ήταν ένας καλός γείτονας (από το 1945 έχει αυτό το όνομα χωρίς να της το αμφισβητήσει κανένας) και κανείς δεν έδειχνε να ανησυχεί από τους εθνικιστές της «φίλης» χώρας που ήθελαν για πρωτεύουσα την Θεσσαλονίκη. Άλλωστε ούτε οι Τούρκοι ανησυχούσαν από τους Έλληνες εθνικιστές που ήθελαν για πρωτεύουσα...

«Να απομονώσουμε τις προκλήσεις» ήταν το δόγμα που κυριαρχούσε στην επίσημη πολιτική και οι σχέσεις μας με την Βουλγαρία και την Γιουγκοσλαβία προβάλλονταν διεθνώς σαν δείγματα καλής γειτονίας και συνεργασίας χωρών με διαφορετικά κοινωνικοπολιτικά συστήματα.



ΟΜΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

Οι ως χθες «φίλοι» μας γίνονται εχθροί. Όλα έγιναν τόσο γρήγορα. Ενώ οι μαθητές των Γυμνασίων μαθαίνουν την Γεωγραφία από βιβλία που τους πληροφορούν για την ύπαρξη της Γιουγκοσλαβικής Μακεδονίας (βλ. βιβλίο Γ' Γυμνασίου) την ίδια ώρα καταδικάζονται από το Αυτόφωρο Πλημμελειοδικείο Πατρών δύο πωλητές χαρτών σε 9 μήνες χωρίς αναστολή επειδή στους χάρτες που διέθεσαν «η Νοτιοσλαβία απεικονίζεται με την ονομασία "Σερβομακεδονία"» (ΝΕΑ 7 3 92), ενώ η ονομασία Σλαβική Μακεδονία από την ΟΑΚΕ «προκαλεί την διχόνοια των πολιτών» (και δικάζονται γι' αυτό).

Η χρησιμοποίηση χαρτών που θέλουν την Ελλάδα να εκτείνεται από την Κόκκινη Μηλιά και την Σμύρνη ως τη Σικελία συμβάλλει στην εθνική ομοψυχία.



πίνακας από το βιβλίο της Γεωγραφίας της Γ' Γυμνασίου

Και οι μειονότητες;

Σε μια εποχή καταπάτησης στοιχειωδών κοινωνικών δικαιωμάτων όλοι σήμερα μοιάζουν να ενδιαφέρονται για τις μειονότητες της Βαλκανικής χερσονήσου. Τις μειονότητες που «φιλοξενούνται» πάντα σε «εχθρικό» έδαφος, που πράγματι κινδυνεύουν σήμερα να συνθλιβούν κάτω απ' το βάρος μιας αντιπαράθεσης που τις χρησιμοποιεί με τον πιο βάνανσο τρόπο.

Σκεφτείτε: οι «Βορειοηπειρώτες αδελφοί» είναι ένα καλό διπλωματικό χαρτί όσο βρίσκονται στην Αλβανία, αλλά στην Ελλάδα – και ειδικά στην Ομόνοια – μετατρέπονται σε «κτίνη», «Αλβανούς», «κοινωνική μάζα» («μας αναγκάζουν να γίνουμε ρατσιστές» όπως είπε κάποιος). Και τότε – τι ειρωνεία – έρχεται η Αλβανική κυβέρνηση και καταγγέλει την καταπάτηση των δικαιωμάτων τους απ' το ελληνικό κράτος! (Το διπλωματικό χαρτί άλλαξε χέρια). Με την ίδια πάντα λογική, για τους Έλληνες εθνικιστές στην Ελλάδα υπάρχουν μόνο -όφωνοι. Τουρκόφωνοι κι όχι Τούρκοι, Σλαβόφωνοι (κι αυτό είναι υπό συζήτηση!) κι όχι Σλάβοι, Βλαχόφωνοι κι όχι Βλάχοι. Πουθενά στα Βαλκάνια όμως δεν υπάρχουν Ελληνόφωνοι! Υπάρχουν μόνο Έλληνες, αδέρφια μας που καλά θα κάνουν να μείνουν εκεί που είναι γιατί τυχόν μετακίνησή τους στο εσωτερικό αφενός θα τους μετέτρεπε σε «Αλβανούς» αφετέρου θα χάλαγε τη συνταγή του αλτρωτισμού (των σκλαβωμένων που οφείλουμε να απελευθερώσουμε).



Ζει ο Μέγας Αλέξανδρος;

Κάτω απ' αυτές τις συνθήκες η λογική σηκώνει ψηλά τα χέρια. Στο πλευρό του παράλογου επιστρατεύεται και η ιστορία.

Δεκάδες μελετητές αρθρογραφούν αδιαλείπτως αναζητώντας τη λύση σύγχρονων σύνθετων προβλημάτων στα βάθη των αιώνων. Τα σύνορα της αρχαίας Δαρδανίας με την Μακεδονία του Φιλίππου, τα αλφάβητα των λαών που έζησαν κατά καιρούς στην επίμαχη περιοχή, και μια σειρά μελέτες που πριν λίγους μόλις μήνες θα ενδιέφεραν μόνο κάποιους ερευνητές, σήμερα συγκινούν το πανελλήνιο. Αρχαιολόγοι ψάχνουν μανιωδώς το υπέδαφος της Μακεδονίας – λες κι η λύση βρίσκεται θαμμένη κάπου στα έγκατα της γης – και ιστορικοί «διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους» γιατί η ελληνική διπλωματία, όπως και η διεθνής, αναγνωρίζει πως τμήματα της Μακεδονίας ανήκουν τόσο στην πρώην Γιουγκοσλαβία, όσο και στην Βουλγαρία. Η επιστημονικότητα των άνωθι φτάνει να θεωρεί πως οι Δωριείς κατακτητές μπορούσαν βέβαια να δημιουργήσουν κοινό πολιτισμό με τους Πελασγούς, σε καμία περίπτωση όμως δεν θα μπορούσε να συμβεί το ίδιο με την κάθοδο των Σλάβων τον 7ο αι. μ. Χ.

Η ελληνική ιστοριογραφία δεν κουράζεται να αποδεικνύει την αδιάλειπτη παρουσία του ελληνισμού, η σλαβική την αδιάλειπτη παρουσία του σλαβισμού, η τουρκική του οθωμανισμού και πάει λέγοντας – κι όλα αυτά βέβαια με βάση τα πλέον σύγχρονα πορίσματα της ιστορικής έρευνας..

Στην επισήμανση της «έγκυρης» Λε Φιγκαρό (5/3/92) ότι «Μια σύγχρονη πολιτική δεν ασκείται με αναμνήσεις». Η Ελευθεροτυπία εξίσου «έγκυρη» ανακαλύπτει «ανθελληνικά δημοσιεύματα γαλλικού τύπου» (6/3/92).

Τα πρωτοσέλιδα και οι δηλώσεις των πολιτικών μας επιτρέπουν να δούμε μόνο την επιφάνεια, εμείς θα επιχειρήσουμε να σπάσουμε την κρούστα της σιωπής και να ανακαλύψουμε τα συμφέροντα που κρύβονται από κάτω. Τους πραγματικούς κινήτριους μοχλούς της σημερινής κατάστασης.



- Πώς και γιατί φτάσαμε εδώ;
 - Ποιοι κερδίζουν απ' τη σημερινή κατάσταση;
 - Τι συμφέροντα παίζονται;
 - Πού οδηγούμαστε;
 - Τι μπορούμε να κάνουμε;
- Σ' αυτά τα ερωτήματα επιχειρούμε να δώσουμε μια πρώτη απάντηση στη συνέχεια.

Ξετυλίγοντας το κουβάρι των ατέλειωτων αντιθέσεων δεν θα μπορούσε φυσικά κανείς να φιλοδοξεί να κάνει μια ολοκληρωμένη ανάλυση των όσων συμβαίνουν.

Όλοι πάντως συμφωνούν πως σήμερα στα Βαλκάνια «η τράπουλα ξαναμοιράζεται». Η κατάρρευση των «σοσιαλιστικών» καθεστώτων φαίνεται πως άνοιξε τους ασκούς του Αιόλου: Ξεπηδώντας απ' τους κόλπους της παλιάς νομενκλατούρας νέες αστικές τάξεις διαμορφώνονται στις χώρες αυτές, τάξεις χωρίς ενδοιασμούς και προκαταλήψεις. Οι Βαλκανικές χώρες διαθέτουν – γενικά – μια στοιχειώδη τεχνική υποδομή, φτηνό και ειδικευμένο εργατικό δυναμικό. Η παραγωγικότητα των ντόπιων επιχειρήσεων – όταν αυτές λειτουργούν – συνήθως κυμαίνεται σε τριτοκοσμικά επίπεδα. Τεράστιες περιοχές και εγκαταστάσεις είναι έτοιμες για εκποίηση σε τιμές κάτω του κόστους.

Μεγάλες μάζες εργατών είναι έτοιμες να δουλέψουν σκυλίσια και «χωρίς ρολόγια» – ήδη αρκετοί απ' αυτούς εργάζονται με «σπασμένα» μεροκάματα για την ανάπτυξη της «εθνικής μας» οικονομίας.

Η αγορά που ανοίγεται είναι ουσιαστικά «παρθένα» στις καπιταλιστικές σχέσεις παραγωγής – με εξαίρεση ίσως την πρώην Γιουγκοσλαβία. Τη γλύκα της PEPSI ή της COCA θα

δοκιμάσουν πρώτα οι ιθαγενείς; Οι ανά την γη επιβήτορες είναι πάντα πρόθυμοι να χαρίσουν την «ελευθερία της αγοράς» στους δυστυχείς. Αμερικάνοι και Γερμανοί έχουν τον πρώτο λόγο, η Ιταλία ακολουθεί και η Τουρκία με την Ελλάδα επιχειρούν να συναγωνιστούν τα θηρία στηριζόμενοι στη γεωγραφική τους θέση και την Ιστορία. Υπάρχει φαί για όλους!

Λαοί και εθνότητες καλούνται να επαναπροσδιορίσουν τη μοίρα τους σ' ένα τοπίο που χαρακτηρίζεται απ' την οικονομική και πνευματική εξαθλίωση, τις θρησκευτικές και περιφερειακές ιδιομορφίες, την ανισόμετρη οικονομική ανάπτυξη. Ο αγώνας δρόμου για μια θέση στον ήλιο αρχίζει μ' ό,τι έχει απομείνει: την ελπίδα (ή ψευδαίσθηση) για κέρδη από τυχόν κυριαρχία σε βάρος άλλων, την ιστορία, την εθνική και θρησκευτική ταυτότητα.

Χωρίς τους στόχους της εθνικής τιμής και του εθνικού μεγαλείου, οι μάζες θα έχαναν τον εθνοϋσιασμό και την θέλησή τους για θυσίες – χωρίς την προοπτική για άμεσα οφέλη από οικονομικές διεισδύσεις ή στρατιωτικές εκστρατείες τα άδεια στομάχια δεν θα πείθονταν από εθνικούς παρολογισμούς.

Και εμείς;

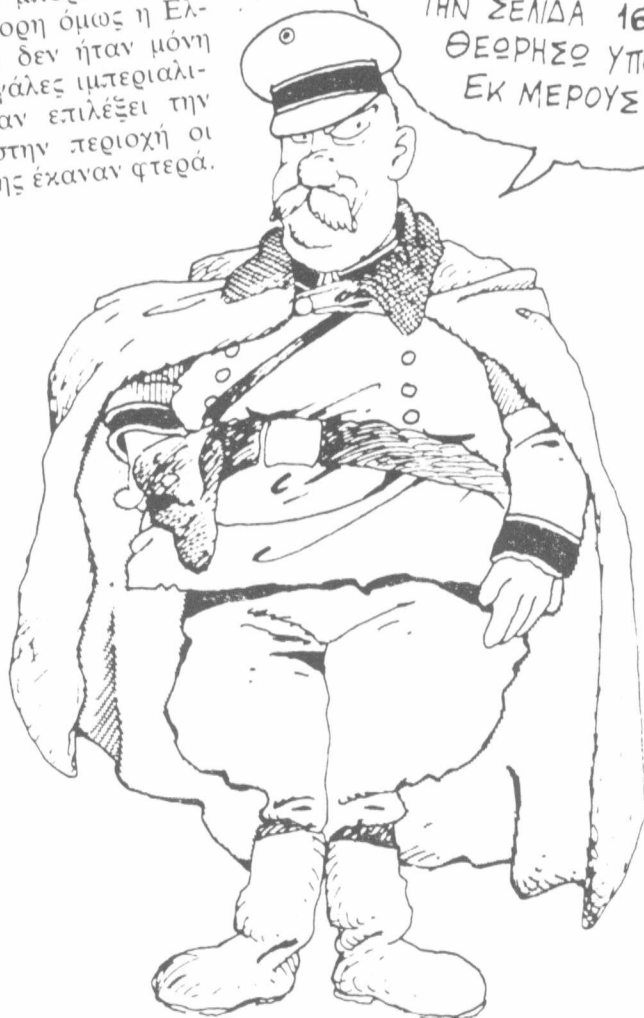
Η ελληνική αστική τάξη στην κατάρρευση των γειτονικών χωρών είδε εύκολα και γρήγορα κέρδη που θα της επέτρεπαν το γρήγορο φτερούγισμα στους αιθέρες της ΕΟΚ.

Διαθέτει ένα αχτύπητο συγκριτικό πλεονέκτημα για την ληστεία των χωρών αυτών καθώς έχει την βάση της στη χώρα με το μεγαλύτερο κατά κεφαλήν εισόδημα στα Βαλκάνια (τριπλάσιο της Τουρκίας) και είναι η μοναδική Βαλκανική χώρα μέλος της ΕΟΚ.

Στοιχεία που θα μπορούσαν να της προσδώσουν το ρόλο «γέφυρας» — με τις μίζες ή υπερκέρδη που αυτή συνεπάγεται — με ΕΟΚ-ΗΠΑ.

Η αγορά των Βαλκανίων δίνει απάντηση και στην τάση υποκατάταξης της ελληνικής οικονομίας με τα εμπορεύματα που θα μπορούσαν να απορροφηθούν. Γρήγορη όμως η Ελλάδα ανακάλυψε ότι δεν ήταν μόνη της και καθώς οι μεγάλες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις είχαν επιλέξει την άμεση παρέμβαση στην περιοχή οι μίζες της μεσολάβησης έκαναν φτερά.

ΠΟΛΥ ΚΑΛΑ ΛΟΙΠΟΝ!
ΒΡΙΣΚΕΣΘΕ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 9,
ΑΝ ΑΝΤΕΞΕΤΕ ΜΕΧΡΙ
ΤΗΝ ΣΕΛΙΔΑ 16 ΘΑ ΤΟ
ΘΕΩΡΗΣΩ ΥΠΟΠΤΟ
ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΣΑΣ!



Κερδισμένοι

Οι έμποροι όπλων και ψεύτικων ελπίδων είναι και θα είναι οι μεγάλοι κερδισμένοι αυτής της αναμέτρησης. Ο μύθος ότι «έχουμε να κερδίσουμε ως χώρα» και επομένως «όλοι κάτι θα τσιμπήσουμε» από τις προς βορράν εκστρατείες οφείλει να καταγγελθεί.

Στα μάτια των μαζών οι Σλοβένοι και οι Κροάτες είναι σήμερα νικητές μια που κέρδισαν(;) την ανεξαρτησία τους. Όμως – σύμφωνα με την επιθεώρηση «Foreign Report» στη Σλοβενία οι μισθοί μειώθηκαν πέρσι κατά 35% ενώ η ανεργία άγνωστη στο παρελθόν, έφτάσε το 14%. Όσο για τους Κροάτες η «Ντάνας» (εβδομαδιαία εφημερίδα του Ζάγκρεμπ) είναι αποκαλυπτική: «όταν δεν μπορούμε να καλύψουμε τις ανάγκες των προσφύγων, πώς μας ζητούν να πληρώσουμε τα έξοδα της ειρηνευτικής δύναμης;

και

χαμένοι

Τι καταλύματα θα τους παράσχουμε, όταν δεν έχει μείνει σπίτι όρθιο;». Κι όλα αυτά για μια ανεξαρτησία που ισοδυναμεί με πρόσδεση των δύο νέων κρατών στη σφαίρα επιρροής της Γερμανίας!

Στην Ελλάδα, για τους ισχυρούς τα κέρδη απ' το εξωτερικό είναι ακόμα μηδέν, στο εσωτερικό όμως οι εξελίξεις αποδεικνύονται αρκετά κερδοφόρες. Το 0%+0% αρχικά και κατόπιν οι μηδενικές «αυξήσεις» σ' όλο το δημόσιο τομέα και οι παράλληλες αυξήσεις στα καύσιμα επιβάλλονται στο όνομα των εθνικών κινδύνων.

Εκείνοι που υποχρεώθηκαν να «σφίξουν το ζωνάρι τους» για το «χρυσό όραμα του '92», αυτοί που έπρεπε να ξεχάσουν αυξήσεις και «περιττές σπατάλες» στο όνομα της οικονομικής εξυγίανσης και του νέου οράματος του '97, είναι αυτοί που σήμερα καλούνται να θυσιάσουν στο βωμό των «εθνικών συμφερόντων» κατακτήσεις και δικαιώματα.



Σοστ... η πατρίδα κινδυνεύει

Όταν η πατρίδα κινδυνεύει από τις επεκτατικές βλέψεις πάνιςχυρων (στρατιωτικά και οικονομικά) γειτόνων, όπως οι Σκοπιανοί και οι Αλβανοί(!) ποιος σκέφτεται το εισόδημά του που συρρικνώνεται, τις ζώνες φτώχειας και εξαθλίωσης που επεκτείνονται, την ανεργία και τις απολύσεις που αυξάνονται; Ποιος να μιλήσει για τα νομοσχέδια και τις διατάξεις που περνάει ο Σουφλιάς στην εκπαίδευση, ποιος να τολμήσει να ζητήσει δαπάνες για τους φοιτητές και τους μαθητές; Άλλωστε με τα χρήματα ενός σχολείου μπορείς να αγοράσεις έναν πύραυλο και ένας πύραυλος είναι σίγουρα πιο χρήσιμος όταν τα σύνορά μας κινδυνεύουν!

Να καταργηθούν εντελώς οι στρατιωτικές αναβολές, αξιώνει η ΟΝΝΕΔ (να πηγαίνουμε δηλαδή φαντάροι στα 18), ενώ την ίδια στιγμή οι αναβολές των φοιτητών συρρικνώνονται στα 5 χρόνια και μελετάται η αύξηση της θητείας.

Η στιγμή είναι κρίσιμη! Το «ε-

θνικό θηρίο» ξύπνησε και απειλεί να ισοπεδώσει ανάγκες και δικαιώματα, να ανατρέψει κοινωνικούς συσχετισμούς και να αφαιρέσει κατακτήσεις δεκαετιών. Μέχρι τώρα μας μιλούσαν για «εθνική» οικονομία, «εθνική» παιδεία κ.τ.λ. Αν η αναγωγή κάθε προβλήματος σε «εθνικό» ήταν ο όρος για την εδραίωση μιας καταθλιπτικής συντηρητικής κυριαρχίας σήμερα η «εθνικοποίηση» του συνόλου των κοινωνικών σχέσεων απειλεί να μας βυθίσει σε ένα πρωτόγνωρο μεσαιωνισμό!

Στα πανεπιστήμια το μέλλον προβλέπεται ζοφερό. Προκηρύξεις της ΔΑΠ, δημοσιεύματα του τύπου και κινήσεις του υπουργείου παιδείας, προετοιμάζουν ήδη το έδαφος για μια επαναφορά του πολυνομοσχεδίου για τα ΑΕΙ-ΤΕΙ, υπερενισχυμένου όμως με εθνικιστικές κορώνες που θα φιλοδοξούν να κάμψουν και να απομονώσουν οποιαδήποτε αντίσταση (όταν «το έθνος κινδυνεύει» δεν είναι καιρός για διεκδικήσεις).

Κι απ' τους δικούς μας ποιός θα μας σώσει;

Πριν ακόμη στεγνώσει το μελάνι απ' τις συμφωνίες του Μάαστριχτ για την «κατάργηση των συνόρων» σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος της χώρας – «εκσυγχρονιστές» και «λαϊκιστές», «ευρωπαϊστές» και «επαρχιώτες» – άρχισε να ξεσκονίζει τις πανοπλίες του για την «υπεράσπιση των συνόρων».

Πριν ακόμα τα όραμα της ενωμένης Ευρώπης αρχίσει να λαχανιάζει, πριν οι θυσίες γι' αυτό αποδειχτούν δυσβάστακτες και οι προσδοκίες ψευδαισθήσεις, ανέτειλε η νέα μεγάλη ιδέα του έθνους. Ικανή να συνεγείρει εκατοντάδες χιλιάδες, να ξυπνήσει το μαρμαρωμένο βασιλιά που όλοι κρύβουμε μέσα μας και μαζί τις προσδοκίες για μια Ελλάδα ΜΕΓΑΛΗ

Η νέα μεγάλη Ελλάδα έχει ανάγκη και τα ευρωπαϊκά κοστούμια και τις φρουστανέλες.

Όσοι πιστεύουν ακόμη ότι στην «Ευρώπη των λαών» δεν χωράνε εθνικές ιδιομορφίες, δεν έχουν παρά να κοιτάξουν τι γίνεται και στις άλλες χώρες της κοινότητας. Εθνικό και διεθνικό είναι συνιστώσες του ίδιου προβλήματος. Στην εποχή της ελεύθερης αγοράς, των νέων τεχνολογιών και της όξυνσης του ανταγωνισμού ο εθνικισμός έχει καταστεί απαραίτητος για τις πολυεθνικές αλλά και τις εθνικές επιχειρήσεις.

Η «εθνική ανάπτυξη» (θυσίες για τους εργαζόμενους-υπερχέρη για τη κεφάλαιο) χρειάζεται τον εθνικισμό

Αυτό το ξέρουν καλά τα κόμματα γι' αυτό και τον ενισχύουν.

Απ' αυτή την άποψη ο σημερινός εθνικισμός είναι αναγκαίος για το μέλλον της αστικής τάξης και του πολιτικού συστήματος. Αποτελεί όμως και προνομιακό πεδίο δράσης για την ανάπτυξη του νεοφασιστικού κύματος που σαρώνει όλη την Ευρώπη.

Στην Ελλάδα έχουμε και ένα πρόσθετο λόγο για την ανάπτυξη σωβινιστικών, ρατσιστικών και φασιστικών ομάδων: την «αμφισβήτηση των συνόρων μας». Αν σ' αυτή προσθέσουμε τις 500.000 ξένων εργατών που ήδη ζουν(;) στη χώρα μας (σε 1.000.000 τους υπολογίζει ο ΟΟΣΑ για το 2.000), την ανασφάλεια, τα κοινωνικά αδιέξοδα, την εξαθλίωση μεγάλων τμημάτων του πληθυσμού... διαμορφώνεται ένα εκρηκτικό υλικό έτοιμο να εκραγεί με απρόβλεπτες για την ώρα συνέπειες.

«Η ελληνική ακροδεξιά δεν κρύβε-

ται πια σε εφημερίδες χωρίς κυκλοφορία και σε βιβλιοπωλεία χωρίς πελάτες. Έχει κατακτήσει, σχεδόν χωρίς αντίσταση, πολλούς άλλους χώρους. Πολλές από τις καθημερινές αυταρχικές πρακτικές της εξουσίας προδίδουν την επέκταση των ιδεών και μεθόδων της» τονίζει ο πολλά γνωρίζων Ριχάρδος Σωμερίτης στο Βήμα (23-2-92) για να καταλήξει συνιστώντας: «προσοχή!».

Το «κυνήγι των Αλβανών καθ' άπασαν την επικράτεια» που παρακολουθεί το πανελλήνιο από τις οθόνες της TV γαρνιρισμένο με νεκρούς, τραυματίες, αίμα και ξύλο από την παγκόσμια επικαιρότητα, ο τρόπος κάλυψης των επιθέσεων σε τσιγκάνικους καταυλισμούς από το σύνολο του τύπου, είναι μια πρώτη τάξεως συνταγή για τον εθισμό του «όχλου» στη βία, την εξασθένιση των αντιστάσεων, την προετοιμασία για νέα μεγαλύτερα εγκλήματα.



Πατριώτες όλων των χωρών αλληλοσφαχτείτε...

Η διπλωματία και οι διαπραγματεύσεις έχουν έννοια μόνο όταν οι συναλλασσόμενοι είναι ισοδύναμοι. Όταν η ισορροπία δυνάμεων μεταβάλλεται, η διπλωματία αποδεικνύεται ανεπαρκής, οι πένες δίνουν τη θέση τους στα κανόνια. Οι αντιθέσεις των εθνικιστών μοιάζουν αξεδιάλυτες, πολύ περισσότερο που οι παρεμβάσεις των ιμπεριαλιστικών πόλων δημιουργούν πολύ πιο σύνθετες και οξυμένες αντιφάσεις, φέρνοντας πιο κοντά το φάσμα του πολέμου.

Ελλάδα και Τουρκία έχουν επιδοθεί σε μια τρελή κούρσα εξοπλισμών για να διατηρήσουν τη στρατιωτική τους υπεροχή στην περιοχή (βλ. ΒΗΜΑ 1/2/92). Η Τουρκία απ' τη μεριά της υπέγραψε ήδη μια στρατιωτική συμφωνία με τη Βουλγαρία, ενώ η Αλβανία της ζητά συμβουλές για τον εκσυγχρονισμό των ενόπλων δυνάμεών της.

Στην Αλβανία υπάρχουν και 12.000 Ιταλοί στρατιώτες, ενώ στρατό ζήτησε να στείλει και η ελληνική πλευρά με διάφορα προσχήματα («να περάσουν τζάμια σε ελληνικά σχολεία της Β. Ηπείρου»!) χωρίς ως τώρα επιτυχία.

Το πιο σημαντικό όμως, είναι οι κινήσεις στρατιωτικών σχηματισμών (σερβικών-βουλγαρικών-ελληνικών) στα σύνορα του άοπλου κρατιδίου των Σκοπίων. Αμερικανικό ντοκουμέντο αποκαλύπτει ότι «οι έλληνες φοβούνται ότι μια σύνδεση του Κόσοβο-Δυτικής Μακεδονίας με την Αλβανία μπορεί να οδηγήσει σε στρατιωτική επέμβαση της Σερβίας στη Μακεδονία. Αυτή η εξέλιξη, με τη σειρά της, μπορεί να οδηγήσει σε παρέμβαση της Βουλγαρίας υπέρ των συμπατριωτών της μειονοτικών. Η Ελλάδα θα μπορούσε να "απορροφη-



ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΜΟΙ ΣΤΟ "ΒΟΡΕΙΟ ΜΕΤΩΠΟ"

ΧΩΡΑ	ΕΛΛΑΔΑ	ΑΛΒΑΝΙΑ	ΣΚΟΠΙΑ *	"ΓΙΟΥΓΚΟ-ΣΛΑΒΙΑ" **	ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ
Στρατιώτες	158.500	48.000	-	169.000	107.000
Εφεδρείες	406.000	155.000	-	510.000	472.500
Αρματα μάχης	2.125	203	-	2.103	4.748
Λοιπά τεθωρακισμένα	2.091	120	-	990	2.031
Πυροβόλα	4.559	?	-	12.219	3.283
Ελικόπτερα	145	20	-	231	112
Μαχητικά αεροσκάφη	448	95	-	489	266
Λοιπά αεροσκάφη	304	43	-	262	172

ΠΗΓΗ: IISS "The Military Balance 1991-92"
Επεξεργασία στοιχείων: "Ο Ιός της Κυριακής"

* Η «Δημοκρατία της Μακεδονίας» δεν έχει ακόμα ένοπλες δυνάμεις, αν εξαιρέσει κανείς την τοπική αστυνομία, η οποία διαθέτει 2 τουλάχιστον οχήματα καταστολής διαδηλώσεων («αυρές»).

** Τα στοιχεία αφορούν την κατάσταση πριν από τη διάλυση της χώρας, και, συνεπώς, έχουν μόνον ενδεικτική σημασία. Σχεδόν όλο το πολεμικό υλικό έχει περιέλθει στην κατοχή της Σερβίας.

θεί'' στη σύγκρουση πυροδοτώντας κατ' αυτό τον τρόπο εχθροπραξίες με την Τουρκία» (Ποντίκι 5/2/92).

Οι δύο μεγάλοι πόλοι ΗΠΑ-ΕΟΚ δεν είναι καθόλου αμέτοχοι στις πα-
ραπάνω διαμάχες. Ο διαμεσολαβητι-
κός τρόπος παρέμβασής τους παίρνει
και άμεσες μορφές (βλ. Γερμανία σε
Σλοβενία-Κροατία και Ιταλία σε Αλ-
βανία), το ξαναμοίρασμα των ρόλων
στην περιοχή εξάλλου αποτελεί σημα-
ντικό στιγμιότυπο στην υπό διαμόρ-
φωση παγκόσμια νέα τάξη πραγμά-
των.

Οι πιο κερδισμένοι πάντως μέχρι
στιγμής είναι οι έμποροι όπλων (για
ευνόητους λόγους) και οι στρατοκρά-
τες που βλέπουν την κοινωνική τους
θέση να αναβαθμίζεται.

Στη Β. Ελλάδα οι παρελάσεις και
οι αναφορές στις πλατείες των χω-
ριών, οι ασκήσεις του Βαρβιτσιώτη,

οι εκκαθαριστικές επιχειρήσεις κατά
Αλβανών φυγάδων, δημιουργούν το
νέο κοινωνικό προφίλ του ελληνικού
στρατού. Στο βωμό του «αξιόμαχου
του στρατεύματος», στο Μινώταυρο
της θητείας του παράλογου, θυσιάζο-
νται σήμερα δικαιώματα που γενιές
φαντάρων είχαν κατακτήσει με αγώ-
νες. Και ακόμα χειρότερα, δικαιολο-
γούνται θανατηφόρα ατυχήματα, αυ-
τοκτονίες νέων ανθρώπων (πόσα
ακόμα φέρετρα σε DATSUN «για
χάρη της πατρίδας»!).

Όταν ο στρατός εμφανίζεται ως
«υπερασπιστής» και «δημιουργός κοι-
νωνικού έργου» οι συνθήκες για διεκ-
δικήσεις δικαιωμάτων απ' τους φαν-
τάρους είναι ασφυκτικές, οι συσχετι-
σμοί για τους αντιρρησίες συνείδησης
και τους ολικούς αρνητές στράτευσης
γίνονται καταθλιπτικοί.



Δύσκολοι καιροί για πρίγκηπες! Αλλά...

Σήμερα περισσότερο από ποτέ είναι ανάγκη να δραστηριοποιηθούν όλες οι ριζοσπαστικές δυνάμεις, όλες οι εστίες κοινωνικής αντίστασης, κάθε λογικά σκεπτόμενος άνθρωπος σε ένα όσο το δυνατόν ευρύ κοινωνικό μέτωπο που θα

- ▶ αντιστρατεύεται και θα καταγγέλλει τον εθνικιστικό παραλογισμό ως επικίνδυνο για τα δικαιώματα και τις ζωές μας, ως προάγγελο του μεσαιωνικού σκοταδισμού και του οδοστρωτήρα των κοινωνικών αναγκών και επιθυμιών.
- ▶ εναντιώνεται σε κάθε περίπτωση στο φάσμα του πολέμου στα Βαλκάνια, στο ξαναμοίρασμα των σφαιρών επιρροής και τη βίαια αλλαγή των συνόρων, στην εξάπλωση των ανθρωποσφαγείων απ' την Κροατία σ' όλα τα Βαλκάνια.
- ▶ καταγγέλλει τον ελληνικό επεκτατισμό, τις αρπακτικές και πειρατικές διαθέσεις των ισχυρών αυτής της χώρας, προωθώντας την ιδέα της αλληλεγγύης και της φιλίας των βαλκανικών εθνών, πλειονοτήτων και μειονοτήτων.
- ▶ υπερασπίζεται τα δικαιώματα των μειονοτήτων στα Βαλκάνια, όπου κι αν βρίσκονται και κάτω από οποιεσδήποτε συνθήκες και θα προβάλλει το σεβασμό της διαφορετικότητας των πολιτισμικών, θρησκευτικών, γλωσσικών χαρακτηριστικών των Βαλκανικών πληθυσμών.
- ▶ καταγγέλλει το ρόλο των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων και κύρια των ΗΠΑ-Γερμανία και των εμπρηστικών παρεμβάσεών τους στην περιοχή.

- ▶ αντιτίθεται στον милитарισμό και την στρατιωτικοποίηση, στο κόψιμο των αναβολών και στη συρρίκνωση των δικαιωμάτων των φαντάρων και θα υπερασπίζεται τους αντιρρησίες συνείδησης και τους ολικούς αρνητές στρατεύσης.
- ▶ εκφράζει την ανησυχία και τον προβληματισμό του για την γενική έκπτωση αξιών, την πολιτισμική σήψη και παρακμή.



ΕΜΠΡΟΣ
ΓΙΑ ΜΙΑ
ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΔΑ
ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΣΕΚΟΥΡΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ
ΣΤΑ
ΓΥΦΟΔΕΚΟΠΙΑΝΑ
ΕΚΥΛΙΑ
ΦΑΡΝΑ

Το Νοέμβριο του 1988
ένα εκατομμύριο Σέρβοι
διαδήλωναν στο Βελιγράδι.

Η συνέχεια
είναι σε όλους μας γνωστή.

ΠΙΣΩ
ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟ
ΚΡΥΒΕΤΑΙ ΕΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΣ

